

32. Europejskie Spotkanie Młodych

W grudniowy wieczór 31 grudnia 2008 bracia ze Wspólnoty Taize ogłosili kolejne miasto będące gospodarzem 32. Europejskiego Spotkania Młodych. Wybór padł na Poznań. Pod koniec września 2009 r. do naszego miasta przybyli bracia wraz z siostrami urszulankami oraz siostrami ze zgromadzenia św. Andrzeja oraz grupą młodych wolontariuszy. Wolontariuszem odpowiedzialnym za naszą parafię był 25 - letni Igor pochodzący z Włoch, który nauczył się biegle mówić językiem polskim w zaledwie siedem miesięcy.

Na początku października br. zaczęły odbywać się spotkania parafialnej grupy młodzieży, do której zadań należało przygotowanie naszej parafii na przyjęcie pielgrzymów. Stopniowo powoli zaczynały splotać deklaracje gościny od rodzin z naszej

parafii, ustalane były również sprawy logistyczne. W sobotę 21 listopada br. odbyło się spotkanie naszej grupy w Centrum Przygotowań na ul. Mielżyńskiego 24. Tam poznaliśmy oczekiwaną liczbę pielgrzymów która miała do nas przybyć – 120 osób, w tym aż 40 wolontariuszy. Na ten dzień dysponowaliśmy zaledwie połową miejsc. Okazało się jednak, że nasze obawy były bezpodstawne, a nasi parafianie, jak zawsze stanęli na wysokości zadania. Ostatecznie mieliśmy nawet nadmiar wolnych miejsc, a troje parafian powierzyło nam nawet klucze do swoich mieszkań, które na czas spotkania były całkowicie udostępnione dla pielgrzymów.

W dniach 27. oraz 29. grudnia br., zgodnie z oczekiwaniami do naszej parafii przybyło więc ponad 100 młodych pielgrzymów z Ukrainy, Chorwacji (z s. Daria z Splitu), Włoch, Niemiec, Polski, Hiszpanii. Mieliśmy również jednego obywatela ze Szwajcarii oraz z Singapuru. Podczas kolejnych dni Spotkania odbywały się poranne modlitwy w naszej parafii, po których młodzi na salkach parafii w małych grupkach rozważali List z Chin napisany przez brata Aloiza, przeora Taize. Następnie pielgrzymi mogli poznać

O krzyżu

Nie zdejmę krzyża z mojej ściany
Za żadne skarby świata,
Bo na nim Jezus ukochany
Grzeszników z niebem brata.

Nie zdejmę krzyża z mego serca
Choćby mi umrzeć trzeba,
Choćby mi groził kat morderca
Bo krzyż to klucz do nieba.

Nie zdejmę krzyża z mojej duszy,
Nie wyrwę go z sumienia,
Bo krzyż szatana w niwecz kruszy,
Bo krzyż to znak zbawienia.

A gdy zobaczę w poniewierce
Chrystusa krzyż i ranę,
Która otwiera Jego serce-
W obronie krzyża stanę.

32. Europejskie Spotkanie Młodych

rozmawialiśmy był zachwycony zgotowanym przez nas przyjęciem. Nawet weterani spotkań Taize przyznawali, że 32. Europejskie Spotkanie Młodych w Poznaniu było wyjątkowe. Usłyszeliśmy wiele

Znaki Nadziei na terenie naszej parafii. Część z nich udała się do Rodzinnego Domu Dziecka na ul. Piaskowej, część została aby posłuchać jak wygląda postęga Caritasu oraz Bractwa

pamięci zarówno uczestników spotkania jak i naszym zostanie na bardzo długo.

Dnia 1 stycznia 2010 r. o godz. 11:00 została odprawiona uroczysta Msza św. pod przewodnictwem ks. Kanonika Marka Kaisera, proboszcza naszej parafii. Niektóre części Mszy św. były odmawiane w kilku językach. Po Mszy św. młodzi udawali się na świąteczny obiad do rodzin. Następnego dnia, po modlitwie porannej oraz długich pożegnaniach nasi pielgrzymi kierowali się do punktów odjazdów autokarów, pociągów itp.

Każdy pielgrzym z którym

pochlebnych opinii o gospodarzach, którzy przyjęli młodych pod swój dach oraz o ich – a jakże – polskiej gościnności! Piękno spotkania wyrażało się również w modlitwie, śpiewem, przy akompaniamencie gitar, skrzypiec tworzonym przez młodzież z naszej parafii.

Trudno jest wyrazić w tych kilkunastu słowach wszystkie przeżycia jakie towarzyszyły nam podczas tych kilku dni. Jeżeli ktoś chciałby uczestniczyć w modlitwach jakie miały miejsce podczas Europejskiego Spotkania Młodych, zapraszamy w każdy czwartek o godz. 20:00 do naszego kościoła na modlitwę ze śpiewami z Taize.

(JH)(BP)

Więziennego. Następnie młodzi ludzie udawali się na teren Targów na dalsze części Spotkania.

Wieczorem 31 grudnia br. o godz. 23:00 rozpoczęła się w naszym kościele Modlitwa o Pokój. Na kilka minut przed północą wszyscy opuściliśmy teren kościoła aby razem powitać Nowy Rok. O północy zostały wystrzelone sztuczne ognie oraz podano szampana wszystkim zebranym. Następnie udaliśmy się do Gimnazjum Sióstr Urszulanek na Święto Narodów oraz zabawę noworoczną. Dzięki pomocy parafian, zarówno finansowej podczas zbiórek pieniędzy oraz w postaci przygotowanych ciast, sałatek i innych smakołyków i wielu, wielu innych rzeczy udało się nam przeżyć niesamowity czas oraz zabawę, która w

Archidiecezjalny Program Duszpasterski na rok 2009/2010

Główne idee – od kilku lat w punkcie wyjścia przyjmowane są stałe założenia, uwzględniające wszechstronny rozwój człowieka, wspólnoty ludzkiej, kultury i wiary. Rozpoczynający się od Adwentu rok pastoralnej posługi będzie przebiegać pod hasłem: **Bądźmy świadkami Miłości**. Inspiracją działania będą szczególnie słowa z Ewangelii wg św. Jana – Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim (1J4,16). Określają one naturę Boga, który jest miłością. Zdaniem człowieka, jako najdoskonalszej istoty, która wyszła z ręki Stwórcy, jest poznanie tej prawdy i przyjęcie jej z wiarą. Jest to wyzwanie jakie staje przed chrześcijaninem. Bez poznania Boga oraz uwierzenia w Niego i Jemu nie ma dojrzałej wiary, nie ma gotowości dawania świadectwa. Inspirować nas będą również myśli zawarte w encyklice Benedykta XVI *Deus caritas est*, a zwłaszcza te zdania: „Uwierzyliśmy miłości Boga- tak chrześcijanin może wyrazić podstawowe opcje swego życia. Wiara chrześcijańska, uznając miłość za

swoją główną zasadę, przyjęła to, co stanowiło istotę wiary Izraela, a równocześnie nadała temu nową głębię i zasięg. Ponieważ Bóg pierwszy na umiłował, miłość nie jest przykazaniem, ale odpowiedzią na dar miłości, z jakim Bóg do nas przychodzi”.

Życie w miłości staje się zatem radosną nowiną dla każdego człowieka, ukazuje bowiem miłość Boga, która nikogo nie opuszcza.

Nie pozostaniemy obojętni wobec wołania Papieża- Rodaka, który mówi: „Europa potrzebuje wiarygodnych ewangelizatorów, w których życiu, z j e d n o c z o n y m z k r z y ż e m i zmartwychwstaniem Chrystusa, zajaśnieje piękno Ewangelii. Dziś bardziej niż kiedykolwiek konieczne jest, aby każdy chrześcijanin miał świadomość misyjną, począwszy od biskupów, prezbiterów, diakonów, osób konsekrowanych, katechetów i nauczycieli religii: każdy ochrzczony, jako świadek Chrystusa, winien zdobyć formację niezbędną do swego stanu, nie tylko dlatego, by uchronić wiarę przed oziębieniem z braku troski w nieprzychylnym środowisku, jaki jest

świat, ale również po to, by wesprzeć i pobudzić ewangelizacyjne świadectwo”.

Główne cele duszpasterskie można wyrazić w kilku punktach:

- otworzyć się na Miłość (uwierzyć Miłości), by dojść do „jedności życia” (według nauczania Jana Pawła II) czy „spójności życia” (według nauczania Benedykta XVI),
- r o z b u d z i ć d y n a m i z m ewangelizacyjny,
- budować solidarność społeczną (społeczne imię miłości)

Szczegółowe zadania realizowane będą w oparciu o podstawowe okresy liturgiczne i w czterech obszarach działania, koncentrujących się wokół:

- rozwoju człowieka, któreśmy towarzyszy hasło: Jezus- wcielona miłość Boga,- rozwoju wspólnoty, z hasłem: Miłość odrzucona,
- rozwoju kultury, hasło: Duch Miłości w świadectwie Kościoła
- rozwoju wiary, hasło: Miłość z m a r t w y c h w s t a ł a .

(skrót redakcji-bp)

Szczerłość i zawstydzenie przed Bogiem

Czego wymaga dobra spowiedź?

Po pierwsze — całkowitej szczerości, prostoty i dziecięcej otwartości. W sakramencie pojednania stajemy przed Bogiem bezbronni, bez masek, jak małe dziecko, które samo oskarża się przed matką czy ojcem. Nie możemy przed Ojcem Niebieskim niczego ukrywać. Ważne jest otwarcie przed Nim wszystkich zakamarków naszego serca. Znakiem tej szczerości jest właśnie pełna szczerłość przed spowiednikiem. Otwartość ta dotyczy jednak przede wszystkim istotnych motywów oraz okoliczności grzechu, a nie mało ważnych szczegółów. Spowiedź winna być szczerą, ale jednocześnie dyskretną. Ekshibicjonistyczne tendencje współczesnej kultury mogą niesłusznie sugerować, że istotą szczerości w czasie spowiedzi jest przytaczanie zawstydzających szczegółów. Jan Paweł II stwierdza, że spowiednik nie ma nigdy prawa interesować się tym, co nie jest konieczne do poprawnej oceny grzechu penitenta.

Po drugie — w przygotowaniu do spowiedzi musimy dotknąć zła — nieprawości naszego serca. Winno nas ono zawstydzać. Stąd też św. Ignacy zachęca,

aby prosić o łaskę zawstydzenia i łyż z powodu naszych grzechów. Autentyczna spowiedź jest i pozostanie bolesnym doświadczeniem. Musimy sobie uświadomić, że istotą grzechu jest samowolne przywłaszczanie tego, co należy do Boga i czego On sam pragnie nam udzielać w swojej nieskończonej hojności. Grzech wypływa bowiem z dążenia do posiadania inspirowanego namiętnością. Takie zaś posiadanie — jak mówi Abraham J. Heschel — rodzi samotność: „Kto ob staje przy posiadaniu (przy grzechu), ostatecznie ginie w wykluczeniu i samotności”. Wykluczenie i samotność to zasadnicze źródła cierpienia. Aby wyznać i wyrzec się grzechu, trzeba dotknąć tego cierpienia. Nie wolno nam dążyć do tego, aby spowiedź była przeżyciem łatwym, traktowanym lekko, bez należytego skupienia i przygotowania z naszej strony. Dobieranie sobie spowiedników, którzy nie zwrócą nam uwagi na zło grzechu, nie upomną nas, by nie sprawić przykości, jest nieuczciwe.

Kiedy sami boimy się spojrzeć na własne zło, winniśmy prosić pokornie Jezusa, aby On odsłonił przed nami nieprawość naszego grzechu. Jeżeli nie doświadczymy głębi zła

naszego grzechu, spowiedź pozostanie jedynie zewnętrzną praktyką, która niewiele wniesie w nasze życie duchowe. Zawstydzenie i ból z powodu grzechów ma obudzić w nas odczucie bezradności, z którego zrodzi się najważniejsze doświadczenie: pragnienie powierzenia całej naszej grzesznej przeszłości w ręce miłosiernego Boga.

Spowiedź wymaga więc pełnej akceptacji zła grzechu, ale w kontekście miłosierdzia Bożego. Bóg może odpuścić nam tylko te grzechy, które Mu oddamy. Zadrażanie się własnymi grzechami jest wyrazem nieakceptacji siebie oraz zwątpienia w miłosierdzie Boga. W sakramencie pokuty objawia się tajemnicza przepaść pomiędzy śmiercią a życiem. Świadomość tej przepaści może nam pomóc przeczuć tajemnicę sakramentu pokuty. Grzechem uśmiercamy nasze życie z Bogiem. Poprzez spowiedź Bóg przywraca nam dar życia. Dzięki sakramentowi pojednania zmartwychwstajemy do nowego życia. Tylko Bóg może nam odpuścić nasze grzechy, ponieważ tylko On jest Panem życia i śmierci.

Józef Augustyn SJ

Kalendarium lutego

- 2.02 - Święto Ofiarowania Pańskiego
Światowy Dzień Życia Konsekrowanego
- 11.02 - NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego
- 14.02 - Świętych Cyryla i Metodego patronów Europy
Świętego Walentego patrona zakochanych
- 17.12 Popielec

W naszym kościele Gorzkie Żale będą odprawiane w Niedzielę Wielkiego Postu o godzinie 17.00

Droga Krzyżowa w każdy Piątek Wielkiego Postu. Dla dzieci o godz. 17.00, starsi godz. 9.00 i 18.00, młodzież godz. 19.00

POŚLUGA DUSZPASTERSKA

Msze święte w tygodniu o godz. 8.30 i 18.30
 Msze święte w niedziele i święta:
 O godz. 8.00, 9.30, 11.00 (dziecięca),
 12.15 (młodzieżowa), 18.00 i 20.15 (dla młodzieży akademickiej
 i pracującej oraz w okresie urlopowym)
 W święta będące dniami pracy; 8.30, 10.00,
 17.00 i 18.30

NABOŻEŃSTWA:

Godzinki - w każdą niedzielę o 7.30
Maryjne - Sobota godz. 18.00
Adoracja Najświętszego Sakramentu - I czwartek miesiąca godz.
 17.00-18.30

Godzina Święta - I Czwartek miesiąca godz. 18.00
Msza Święta w intencji Misji - I czwartek miesiąca godz. 18.30 (z
 omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)
Msza Święta do Serca Pana Jezusa - I piątek miesiąca godz. 18.30 (z
 omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

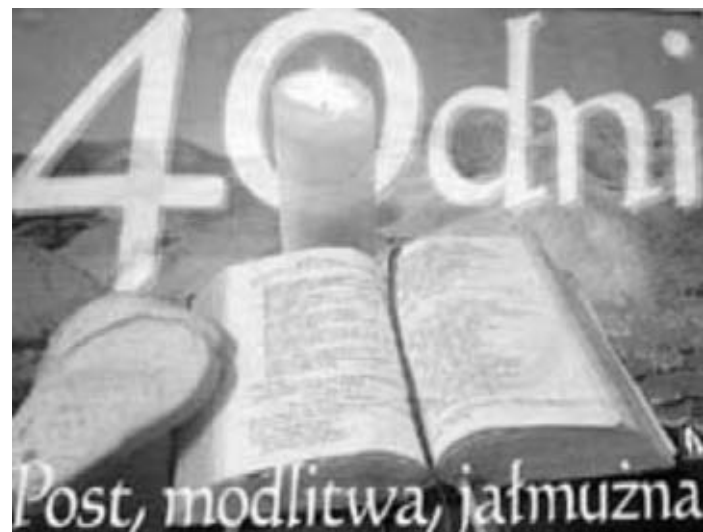
Msza Święta do Niepokalanego Serca Maryi - I sobota miesiąca
 godz. 8.30
Msza Święta o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu - II Czwartek mies.
 godz. 18.30
Nowenna do Św. Antoniego - Wtorek godz. 18.00
Nieszpory - Niedziela g. 17.30 (z wyjątkiem maj, czerwiec i październik)

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

15 min przed każdą Mszą Św., w sobotę od godz. 17.30
 - w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
 - w I piątek miesiąca; od godz. 15.00 - dzieci, od godz. 17.30
 starsi, od godz. 19.30 - młodzież

BIURO PARAFIALNE

w poniedziałki i piątki - godz. 16.30 - 17.30
 We wtorki i czwartki - godz. 9.00 - 10.00
 Dla narzeczonych: w I, III i V Wtorek miesiąca godz. 19.00 - 20.30
 (Biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek
 miesiąca
 Tel. fax. 851-90-12 lub tel. 852-69-85

REKLAMY

FOTO-IRENA STUDIO

Rok założenia 1958

Irena Murawa
61-746 Poznań
Pl. Wielkopolski 1a m. 13
Tel. 852-69-29

*Fotografia cyfrowa, Gwarancja jakości
SUPER EXPRESS*

PRACOWNIA KRAWIECKA

Wioletta Piskorska

Ul. Młyńska 13/12, 61-730 Poznań, tel. 48 889 412 196

- Suknie ślubne, wieczorowe
- Odzież medyczna i miarowa
- Mundurki szkolne
- Ubiór pracowników na różnych szczeblach
- Wyposażenie hoteli i restauracji

1001 DROBIAZGÓW DLA DOMU „DOMRAT”

ARTYKUŁY:

- gospodarstwa domowego
- metalowe: klódki, zamki, narzędzia,
- elektryczne
- ORAZ: Farby,
- instalacyjno-sanitarne
- flagi, drzewce, uchwyty
- Dorabianie kluczy, Ostrzenie

DROGERIA

**Części oraz akcesoria sprzętu zmechanizowanego AGD
WORKI PAPIEROWE DO ODKURZACZY**

Poznań, Tel. 061 852-55-31
 ul. Nowowiejskiego 17 czynny: pon.-pt. 9-17
 (w podwórzu) Sob. 9-13

**FRYZJER
MĘSKI - DAMSKI
M.. GORZELAŃCZYK**

AL. MARCINKOWSKIEGO 1A
Rok założenia 1920

Dział męski

Pn-pt: 8.00-18.00 Sobota 8.00-13.00

STRZYŻENIE MĘSKIE 12,-

Dział damski

Czynny 9.00-15.00
Poniedziałek nieczynny

WYDAWCA: Parafia rzym.-kat. p.w. Św. Wojciecha w Poznaniu OPIEKUN REDAKCJI ks. prob. Marek Kaiser
 ADRES REDAKCJI: Wzgórze Św. Wojciecha 1 61-748 Poznań e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl
 Miesięcznik jest bezpłatny. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.
 Druk: Drukarnia „SERIKON” 63-004 Tulce, ul. Sosnowa 6 tel. 872-73-26 Parafia nie czerpie żadnych korzyści
 materialnych z tytułu wydania miesięcznika. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym